

Inspiració 2022: la Manresa que vol ser, abans de fer

Dij, 13/06/2019 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) El seu moviment és, a primer cop d'ull, imperceptible. Quan van presentar el projecte, al gener, ja portaven nou mesos de gestació. Han passat cinc mesos més i, en aquest temps, el [grup Inspiració 2022](#) continua en l'esfera dels intangibles. Es dediquen a mirar endins i ho fan a partir de les sessions que anomenen “mirades”. La darrera, amb el títol 'Cap a un nou paradigma', s'ha celebrat aquest diumenge. Abans de perfilar accions concretes, la pluja d'idees ha sigut intensa.

Què busquen exactament? **Jordi Simon**, un dels impulsors del projecte Inspiració 2022, explica que els mou el fet de “passar d'aquesta cultura del fer i del tenir, a una cultura del ser i del sentir”. Per tant, apunta, volen anar “de l'ego del món tangible, a una cultura de l'ésser, que és més intangible; del materialisme de la societat, al postmaterialisme; d'aquesta visió individual, fragmentada i separada, a una visió més de grup, unitària, més transversal, més sistèmica, per dir-ho d'alguna manera, també còsmica.”

La transformació interior de Sant Ignasi

La proposta neix com un complement del [projecte Manresa 2022](#), que commemora els 500 anys del pas de Sant Ignasi per la ciutat. “Estàvem veient que l'aniversari no tenia en compte el nucli essencial i fonamental, que és la transformació interior d'una persona que va passar per la ciutat”, apunta Simon. Subratlla el fet que **Sant Ignasi de Loiola** “va viure a Manresa aquesta transformació que va canviar la seva vida i el va portar a la creació dels Exercicis i de la Companyia de Jesús.”

Els components del Grup Inspiració 2022 han viscut amb inquietud la transformació exterior de la capital del Bages. Consideren que les obres per arranjar la ciutat o el fet de potenciar el turisme són “actuacions necessàries”,

però volen oferir un complement per al camí que els ha de portar fins al 2022: “No volem ser una oposició, sinó sumar al que s'està fent.” Així ho recull el [text fundacional del grup](#): “El repte i l'oportunitat de Manresa 2022 és aprofundir i desplegar el sentit d'aquest esdeveniment, de manera que tota la ciutat i també el Bages ho senti seu”.

Mirades per posar en sintonia el grup

Simon explica la finalitat de les tres sessions proposades fins ara: “Són mirades preparatòries per posar en sintonia el grup”. De moment, han treballat la figura de Sant Ignasi i què va significar a Manresa. Aquesta primera sessió, a càrrec del jesuïta i teòleg **Xavier Melloni**, va tenir lloc al Centre Internacional d'Espiritualitat Ignasiana, l'antiga casa d'Exercicis Espirituals, a la Cova de Manresa. La segona sessió, celebrada a l'església de Santa Maria de Viladordis, la van dedicar a l'arquetip de les transformacions interiors. I la tercera, a l'Institut de Recerca Holística de Montserrat, [Irehom](#), ha servit per concretar un nou paradigma i identificar experiències que ja funcionen en aquest mateix sentit. Un exemple és la plataforma [País conscient](#), que agrupa unes cinc centes persones i que aquest mes d'abril ha celebrat un segon Simposi d'interioritat compromesa a la casa d'Espiritualitat Sant Felip Neri.

La cultura del sentir i del ser

Per què insisteix el grup Inspiració 2022 en la mirada interior? “Com més a dintre anem, més capacitat de sintonia i de comprensió amb els altres; per tant la relació amb els altres també canviarà: serem més empàtics, més solidaris, més generosos, criticarem menys i també ens canviarà la visió del món”. Així ho va defensar **Concepció Serra** en el transcurs de la segona mirada, dedicada als processos de transformació interna.

Serra va explicar que, si es treballa, el sofriment pot ser “una porta que ens obre cap als altres i cap a la vida”. I va puntualitzar que si bé els místics fan aquests canvis de forma radical, la resta de la humanitat pot practicar-los en petits detalls del dia a dia.

En la mateixa matinal, Jordi Piñero va obrir la seva intervenció amb una peça 'Ofici de difunts' del polifonista sevillà **Cristóbal de Morales**, del segle XVI, per il·lustrar la música nascuda entorn del personatge de Sant Ignasi. “L'obra d'art ens diu que hi ha quelcom, hi palpita una gramàtica i precisament el que no hi ha és el no-res”.

També és il·lustrativa l'exposició que Jordi Simon va fer sobre la idea de [fracàs com a oportunitat per créixer](#). La intervenció situava les fases del dol i proposava treballar l'experiència de desencís i frustració com una experiència espiritual, de transformació interior.

Aquell mateix dia Concepció Serra va sostenir que “només podem sostenir el sofriment des de la part espiritual, la part psicològica no és suficient”. Serra va explicar que “les pèrdues ens afecten perquè hi ha un vincle afectiu o una significació molt important”. I va parlar de la rendició del fundador dels jesuïtes: “Quan buscava Déu Sant Ignasi va dir 'ja sé què vols de mi', es va rendir i va copsar el que li deia Déu”.

El nucli d'Inspiració 2022

El treball que han proposat en aquestes tres sessions els ajuda a mirar en aquesta direcció. Segons Jordi Simon, es tracta de passar “d’una visió parcial de la persona, a una visió més global, més centrada en l’autoconeixement i realització; d’una cultura dels valors des de la ment i la reflexió, a una cultura més dels sentits, més viscuts, del sentir i del ser”. I això no s’improvisa. És un camí personal, però també de grup.

Fins ara s’han organitzat en dos cercles. Un primer cercle de persones que han assumit responsabilitats i han promogut les tres primeres mirades. I un segon cercle, més fluctuant, que s’hi ha afegit arran de la [presentació del 16 de gener](#) a l’auditori de la Plana de l’Om. En la darrera trobada de diumenge han vist la necessitat de fusionar els dos grups en un de sol i així treballaran a partir d’ara.

El nucli del grup Inspiració 2022 l’han conformat fins ara el coach Jordi Simon, l’arquitecte **Ton Baraut**, l’advocat **Jeroni Muñoz**, el musicòleg **Oriol Pérez**, el jesuïta Xavier Melloni, l’historiador **Jordi Piñero**, la psicòloga Concepció Serra, la filòloga i escriptora **Zulima Martínez**, l’artista **Joan Villaplana**, l’activista **Quim Collado**, el cantant **Natxo Tarrés**, l’arqueòleg i empresari **Ramon Serra**, la professora de secundària **M. Àngels Simon**, el director del Museu Comarcal de Manresa **Francesc Vilà**, l’artista **Lourdes Fisa** i l’escriptor **Joan Jordi Miralles**.

“Primer treballem el ser”

Amb quin tarannà s’identifica aquest grup? En aquest procés de recerca interior, defensen el diàleg i l’escolta. Però també és una proposta de grup. “Partim d’històries i realitats diferents i cadascú ve a parar aquí amb la voluntat de transformació, ja hi ha un cert impuls individual, el grup també està vivint una transformació”.

Explica que amb les seves trobades també intenten “treballar d’una forma diferent”. “Si fossim una empresa de seguida haguessim passat a l’acció”, assegura Simon. “Primer treballem el ser i a partir d’aquí ja farem. Per poder fer, primer cal ser”. Una actitud que es percep en els seus encontres: “L’escolta en aquests moments inicials o el silenci al final de la reunió fan que treballem des d’un altre paradigma”.

I ara què?

Aquest diumenge s’han aturat per veure com materialitzar el projecte a partir d’ara. Un impàs que ha consistit en “aquesta resonància-reflexió de com han anat aquestes mirades” i que els porta a encarar el proper curs escolar. El proper 19 de juny es reuniran per concretar el camí a seguir a partir d’ara. Però sense córrer. “Ja vam caure en el seu moment a plantejar i proposar accions; però ens semblava que estàvem en el vell paradigma i no volíem caure en el fer per fer”.

Busquen que el seu treball tingui sentit i profunditat. Sobre la taula tenen, per exemple, la proposta de continuar aprofundint els temes plantejats fins ara, amb la convocatòria de noves “mirades”. “Ens sembla interessant continuar alimentant aquesta mirada interior, aquest substrat, aquest context comú per als dos nivells”.

Un fil conductor que els portarà també cap enfora. “Hi haurà aquesta activitat cap a la ciutat, cap a la societat”. Entre les idees plantejades, la possibilitat de crear un espai perenne a Manresa, una experiència que s’emmiralla en la [Universitat de la Mística](#) d’Àvila, que promogui “la transformació interior de manera àmplia i a

nivell humà”. A diferència, per exemple de la [Cova de Manresa](#) que consideren que promou l'espiritualitat i se circumscriu a la tradició catòlica, plantegen un espai obert a totes les sensibilitats, religioses o no, que busquen anar més a fons. “Una idea potent que cal madurar”, diu Simon.